

minima

HEEFT SIEMENIS

OKTOBER
Borstkankermaand

Francesca Vanthielen:

Wij laten
ons niet
kisten!

BV's samen tegen borstkanker

LEZARD 6 • NR 213 • OKTOBER 2011

Presentatrice-actrice Francesca Vanthielen (38)

Ze ziet borstkanker in haar omgeving, en dat steekt. «Op momenten dat ik écht gelukkig ben, denk ik: laat me nu alsjeblieft geen kanker krijgen.»

«Kanker is een gruwelijk monster waarvan je hoopt dat het ver weg blijft. Het aantal mensen in mijn omgeving dat er op één of andere manier mee te maken heeft, dat is waanzinnig. Oude mensen, maar ook jonge. Bijzonder beangsti-

gend. Hoe zou ik ermee omgaan als het me overkomt? Ik kan me dat niet inbeelden – empathie gaat niet zo ver. Ik merk alleen dat alle mensen die ziek worden, vechten. Ze hebben geen keuze. Er gaan luikjes open in je persoonlijkheid die je

strijdvaardiger maken dan ooit.»
 «Borstkanker is de meest vrouwelijke kanker die je kan hebben, de meest uitwendige ook. Als ze een borst moeten weghalen, of een stuk ervan, zie je dat elke dag opnieuw. De impact van die ziekte op je leven, je denkwijze, je familie is dan ook immens.»
 «Mijn jaarlijkse bezoek aan de gynaecoloog, met een volledige check-up, is een must. Zelfonderzoek is ook belangrijk, al is dat niet evident. Soms jaag je jezelf onno-

dig veel angst aan omdat je denkt wat te voelen. Jezelf onderzoeken is goed, maar het mag niet een gynaecologisch onderzoek uitsluit-

«Borstkanker laat nog te veel mensen onverschillig»

JURK - FALSBOS, SCHOEIEN - WILLYO.

ten. Zeker wie kanker in de familie heeft, is gebaat bij regelmatige screening. Zelf heb ik nog nooit een mammografie moeten krijgen – gelukkig.»

BANG

«Ik ben best bang dat het me ooit overkomt. Op momenten dat ik écht gelukkig ben, denk ik: laat me nu alsjeblieft geen kanker krijgen. Ik ken intussen best wat vrouwen die borstkanker hebben gehad. Ik ben ook al naar begrafenissen

moeten gaan, van jonge vrouwen. Derligers, die kinderen achterlaten – dat is afgrijselijk. Vooral omdat ze er met volle moed aan beginnen. Het verdiet vall, dus wég met die borst. Amputatie, de grote middelen. Ze trekken ten strijde. Als ze daarna uitzaaïngen vaststellen en de kansen slinken: dat is een mokerslag.»

BEWUST

«Borstkanker laat nog te veel mensen koud. 'Ze zijn daar weer met

kanker, laat me met rust.' Daarom moeten we aan bewustmaking doen. Controleer jezelf, laat je controleren. Ik zeg niet dat elke vrouw

«De impact op je leven en je familie is innems»

vanaf veertig een jaarlijkse mammografie moet krijgen van de overheid, dat lijkt me een te grote kost voor de gezondheidszorg. Maar als je – ongeacht je leeftijd – verandering aan je borsten opmerkt, een knobbeltje voelt of ziet: aarzel dan niet. Preventie is belangrijk: die boodschap moeten we onder de aandacht brengen. Ik laat me daar graag voor inschakelen. En hoe spraakmakender de manier waarop, hoe beter ik het vind.»

